

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9.

Fylke: V. A.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Hidra -

Emne:

Lauving

Bygdelag: Østreåyna

Oppskr. av:

Laurids Eriksson

Gard: Sloures

(adresse):

Rasvåg -

G.nr. 26 - Br.nr. Kringseje m.f.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Før da eg var gått minne å Klart
høve he seet å høirt i mti

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Eg fødd 21. Des' 1876. Bestefar 1807, å andre mellom 1800 å 1810-

SVAR

Seinst fortalde eg någe om dette øhne, men
de ø jøve, at der i jernkjista kann ligga mang ei
senja om still å stell, sæd å sjikk frå gamle dae
som ein i iveraus stonne kjem på -

1- Møje sjellan, Nei ein reinde itje ma de (å nær
Knaht.) De ø jøve at den som hebda sjekelig-
for gått ma hoi kvært år, Folk idag veit gått
at frå omkring 1890, jekk gårkruger å småkruger
meir ut som emigrant, sjöman, å fisker, så de
kom ad sjillig penga tekus, å de ma mad frå
Krambua, så Kane, unga, å tøs, jøve sett hesta
te å leggja jora i øvelta, som samfundsmessig
gått ø for mōje jor på Sør å Vestland, egna
seg best te sønheide, men ø gått te fruktavt.

2- De heite at de unge löve i fōrsøgele va någe
tess, seinsommer va de Kleint. Nå folk sto an
lian å löva, mista dei seg te for daen, å tog kjele ma-
å jekk mann å hūs (Alle) Kvinnfolkann bruga den lille
grassigden te å rispa dei lövkrustan, som dei kunne
røtja på tre å rouna må dei star gras i ur å uføre.
å ma den store kodusigd Karta dei lövkrusta nerhogne
tre greine. greina holt dei i venstre nore ma røda
opp, (emmen) å hogg. (Karta) Krust å toppa å greinene

2

önsa dei ala lange kvist te Kjærv. (helst av björk.) hellest
alleslags löv, mins av botti å ärr, Fallvætte på naven, va
for å vatna mo utedslag (Ekssem.) Kom fra trollspott på
plistrebløkke å jøvelgrass i lian. Dei Kjolla ask å aln nå
dei va store tre, å nå dei va gått utgrodd; ^{magroill} lövkvist kasta
å, å flett barkjen hakka å kost te kalva. Löv tog dei ^(im i löv) ~~men~~
dog lövst (Fallkjört.) Fra gamalt ^{fløe} va aln prestesigna, å va
som troll på baktun, å selje ma framantun, legnetre.
å matte itje Kjöllast. borken sko vara te mjöl i nær.
3.4.5.6. De åtje gått å finna sag stoggeplasse, dei sette
Kjærv ihob i skroiv et hel, ana toppan mod Krærande
(Brenntovskroiv) dei sette fall lane å sval tetortet.
Lövkjört i sol, britla å datta. Nå da va bokna.
Någe kvist.) blei Kjærven sett sie om sie lengsløemur
ma topp opp i et par tri ra, ånså i ra på toppa Krærande,
hadde ein mjøje Kjærv, å löve heiv ein lövst öve
om jørsveen (Lingreine mod fost.) i botnen å löv.
7.8. De kankje vara mjøje ved i, å je kratur
Kjærv te måljiv, men ma riktig stall, lefk dei
Kjærv ette lågpytta, så dei hadde någe å gnaga på
om förmiddaen, te styttte for skral midagsjiv.
9 å 10. Gris å höns he i tia, hode vore brügt
i Hidra, for ma så kupert tereng, va der knabt jor
nok te årl te mannemad. De å helst dei tro seinste
Krigan ma stor pengeflöim, som he jidd jorbrügera
her å annenstass angelegen te å velta seg i
egg, fleskefeit, å flöide. kontroll å ubrügelig, men löie,
11.12.13.14.15. Nei, De høires svart baguent,
fattigt. nönde, å urisneligt ud -
fa dette va någe am jorbrüg nå å förritja -
J. G.

1974

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING